

Op weg

Offers

Inge Laan

Dit wordt een moeilijk onderwerp. Kunnen wij het niet over iets anders hebben?!

Het is zo persoonlijk en komt wel erg dichtbij. Offeren. Daarin kan ik mij niet verschuilen, niet net doen alsof, mij niet beter voordoen dan dat ik eigenlijk ben...

Dat is iets tussen God en mij. Iets waarvan alleen Hij haarscherp ziet of ik oprecht ben en vanuit een juiste intentie handel. Hij kent mij daarin ook nog eens beter dan ik mijzelf ken, want wat zijn nou eigenlijk mijn échte offers?

Offeren: dat betekent dat ik iets moet opgeven, iets moet laten omwille van een ander, iets moet weggeven wat ik eigenlijk liever voor mijzelf wilde houden. Dat kan in materieel opzicht. Maar het moeilijke daarvan in onze rijke samenleving is: wanneer is geld of goed weggeven nou echt een offer? Als wij het over échte offers hebben denk ik dat jouw en zeker mijn offer vaak juist in het immateriële zit: tijd offeren om anderen bij te staan, mijn gekregen talenten inzetten voor het werk in Gods koninkrijk en dan niet om er zelf beter van te worden. Of iets laten om *Foto xxxxxx* een ander zodat die zich niet gekwetst voelt, iets laten omdat God daarmee niet gediend wordt!

Als ik bedenk wat dan mijn echte offers zijn, zie ik dat het gaat om de oprechtheid en de intentie van mijn handelen. In deze *WegWijs* staat heel mooi beschreven hoe vanuit de offers van het Oude Testament, in het Nieuwe Testament gesproken wordt over het brengen van offers. Hét grote verschil is dat Christus voor ons is gekruisigd, Hij ís het offerlam geweest! Daardoor zijn wij zelf een levend, heilig en God welgevallig offer van dankbaarheid.

Bijzonder! Wij zijn een lévend offer. Als je daarover nadenkt, zeker vanuit het Oude Testament, lijkt dat een tegenstelling. Een offer in het Oude Testament had vaak met de dood (symbool) te maken: een dier dat geslacht en geofferd werd. Na Christus' dood en opstanding, kunnen wij zelf een springlevend offer zijn, iedere dag weer! Als ik dat zie, volgt vanzelf een dankbaar lofoffer aan God, onze Vader! Dat verandert de richting van mijn intentie: niet naar mijzelf en geen eigen eer, maar alleen voor Hém.

*De lof en de heerlijkheid
en de wijsheid
en de dank en de eer
en de macht en de sterkte
zij onze God,
tot in alle eeuwigheden.
Amen.*